



مرگ صد ها کارگر مهاجر در دریای مدیترانه

جمعه ۲۷ مارس ۲۰۰۹ ، صدها تن از کارگران مهاجر که با آرزوی یافتن کار در ایتالیا از آفریقا و خاورمیانه با قایق های کهنه و از کار افتاده فاقد ابتدایی ترین وسایل ایمنی لازم بسوی این کشور حرکت کرده بودند متأسفانه در نزدیکی سواحل لیبی بر اثر طوفانی شدن دریا قایق هایشان غرق گردیده و جانشان را از دست دادند.

این کارگران در حالی که اکثرا با صرف هزینه زیاد و به خطر انداختن جانشان خانه و آشیانه خود را برای تامین امرار معاش خانواده خویش ترک کرده بودند در وحشتناک ترین شرایط با در هم شکسته شدن قایق ها در آب های دریای مدیترانه جان باختند.

با این که بیشتر کشته شدگان مردان کارگر و مهاجر می باشند اما اجساد تعدادی زن و کودکی که همراه آنان بودند نیز در میان اجساد پیدا شده، مشاهده شده است.

خبر این فاجعه دردناک تا چند روز از طرف رسانه های جهانی با سکوت روبرو شد و تازه وقتی که بعد از چند روز خبر را منتشر کردند مدعی شدند که تنها ۳۰ تا ۳۰ نفر کشته شده اند. اما ابعاد و عمق این فاجعه قابل کتمان نبود به شکلی که رسانه های تبلیغاتی بعد از مدتی مجبور به اعتراف به این مساله شدند که تعداد کشته شدگان احتمالا نزدیک به ۵۰۰ نفر می رسد و این در حالی است که یکی از قایق ها به کلی ناپدید شده است.

غرق شدن صد ها کارگر در آب های ایتالیا بار دیگر توجه افکار عمومی و انسان های آزادیخواه را به شرایط ظالمانه سیستم سرمایه داری حاکم بر جهان و وضعیت وخیم کار و حیات کارگران مهاجر در چنین شرایطی جلب می کند.

سالانه بیش از ۱۰۰ هزار کارگر مهاجر در جستجوی یافتن کار در اروپا توسط قاچاقچیان از آب های دریای مدیترانه بطور غیر قانونی گذر میکنند و در ۱۰ سال گذشته نزدیک به ۱۰ هزار نفر کارگر جان خود را در این مسیر از دست داده اند.

یکی از دلایل این امر سود جوئی قاچاقچیان است که برای به جیب زدن شندر غاز پول کارگران و مهاجرانی که با فروش مال و منال خود جهت یافتن کار و تامین زندگی خود و خانواده شان به چنین سفر های خطرناکی تن می دهند ، آن ها را در تعدادی انبوه در قایق های کوچک چوبی که حتی برای صید ماهی هم امن نیستند و در بهترین حالت ظرفیت بیش از ۲۰ نفر را هم ندارند، چپانده و راهی این سفر خطرناک می کنند.

بدون شک مسئول مستقیم این فاجعه، نظام سرمایه داری و سیری ناپذیری سرمایه داران آزمند است که بیکاری و فقر را در اقصی نقاط جهان بر میلیون ها زن و مرد و کودک زحمتکش و تهیدست تحمیل کرده است. فقر و بیکاری و عدم امنیت اجتماعی که ناشی از کارکرد نظام گنبدیده سرمایه داری در سطح جهانی و بحران های اقتصادی آن است چنین فاجعه و مرگی را بر انسان هائی که تنها جرمشان تلاش جهت بدست آوردن لقمه ای نان و سیر کردن شکم خود و خانواده هایشان می باشد تحمیل کرده است. چنین سیستم استثمارگرانه ای ست که هر روز در هر گوشه ای از این دنیا جنایات جدیدی را بر علیه کارگران رقم میزند تا شاید طبقات استثمارگر حاکم بتوانند با غارت دسترنج زحمتکشان چند صباحی بیشتر به بقای نکبت بارشان تداوم بخشد. فقر و رنجی که امروزه بر طبقه کارگر در سراسر جهان مستولی گشته است و چنین رویداد های فاجعه آمیزی نتیجه مستقیم سلطه نظام زالو صفت نظام سرمایه داری است. به همین دلیل محو این ستم ها و تمامی مصائب حاصل از آن در گرو مبارزات کارگران در سراسر جهان جهت نابودی سیستم استثمار گرانه کنونی و بوجود آوردن نظامی نوین یعنی استقرار سوسیالیسم در جامعه می باشد. کارگران جهان با شرکت هر چه فعالتر در مبارزه برای تحقق این آرمانها چیزی جز زنجیر هایشان برای از دست دادن ندارند. اما در صورت پیروزی دنیایی را بدست خواهند آورد.